

L'impacte del 26J

Potser la dirigent política territorial que més ha treballat pels bons resultats de la coalició Unidos Podemos en aquesta darrera campanya electoral ha estat Mónica Oltra. Una vegada i una altra, la dirigent de Compromís va aparèixer en portades de diaris i informatius televisius al costat de Pablo Iglesias. La identificació d'Oltra amb el líder de Podemos va ser absoluta. Per això, el fracàs relatiu de la candidatura afecta també el valencianisme polític i demana una reflexió. I encara més quan també al País Valencià els resultats de la coalició que liderava Compromís han defraudat les expectatives. El Partit Popular no sols s'ha mantingut com a opció política més votada, sinó que, a més, ha millorat resultats respecte al 20 de desembre.

Molts valencians no entenen com un partit tan contaminat pels casos de corrupció i pel mal govern, tan devastador, pot recuperar part de la confiança que havia perdut. Se'ls escapa una observació. Els electors valencians el 26 de juny no votaven ni el seu Govern ni els seus ajuntaments. És possible que hi haja vot dual, decantacions diferents segons cada elecció. I és obvi també que una part del suport a Ciutadans, que representa una opció conservadora alternativa al PP, ara haja tornat al punt d'origen immediat. Per què? Senzillament, perquè ha prevalgut, més que "la por", com insisteixen pretesos analistes interessats a justificar els propis errors, la recerca de l'estabilitat i la seguretat en moments convulsos a tot Europa.

Agrade o no agrade, per a molts espanyols –per a molts valencians– el Govern de Mariano Rajoy representa una opció més tranquil·litzadora que cap altra. I encara més després de constatar la situació d'incertesa derivada de la pèrdua de la majoria absoluta. Són votants que veuen la corrupció com un mal menor. N'hi ha que la disculpen, és cert, però també n'hi ha que consideren prioritàries necessitats molt més bàsiques, com ara assegurar-se el pagament de les pensions i dels subsidis o evitar turbulències que afecten la credibilitat financera espanyola. El conformisme, el conservadorisme i la resignació també hi compten, i molt, a l'hora de decidir el vot.

Però aquestes justificacions, que potser alguns, santament entestats a fer caure el Govern de Rajoy, no han considerat, no han d'excloure més reflexions. Mónica Oltra, a qui entrevistem llargament en aquest número d'El TEMPS, Enric Morera i tots els dirigents de Compromís han de reflexionar sobre la pròpia acció de govern, sobre els pactes amb Podem i si realment han complert les esperances que hi han dipositat els partidaris d'aconseguir un país més just i més digne socialment i més lliure nacionalment.

73 MÓN EDITORIAL

74 LITERATURA | Lluís Bonada
'El petó de bona nit', de Nicolas Grimaldi, un assaig clau per copsar l'obra de Marcel Proust

75 MÚSICA | Xavier Aliaga
Andreu Valor en mode expansiu

76 CINEMA | Àlex Gorina
Savi, com la figuera

77 TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Regal

78 TEATRE | F. Foguet i Boreu
Cacera de bruixes

79 ART | Ricard Mas Peinado
Un vell nou món

80 ART | Joan Abelló
Ramon Casas, sobre paper

81 GASTRONOMIA | J. Fàbrega
Guies i arbitrarietat

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.